

La fi del sector públic

JORDI FORTUNY

La borratxera de privatitzacions continuarà el 1998 a un ritme frenètic. Els ingressos previstos pel govern espanyol per les vendes d'empreses públiques no arriben al record històric del 1997, però sí que són els segons més importants de la història: 1,2 bilions de pessetes. Amb aquestes dades a la mà, a hores d'ara ja és molt difícil que el ministre d'Indústria, Josep Piqué, es tregui del damunt el sobrenom d'"el privatitzador" que li van posar els mitjans de comunicació i que tan poc li agrada. I és que en la seva curta trajectòria política, Piqué ha pecat algunes vegades d'ingenu i ha xocat contra corporativismes

i privilegis de vells sectors, però també ha demostrat una altíssima eficàcia a l'hora de liquidar el patrimoni públic empresarial a cop d'OPV (oferta pública de venda).

Tot i que els pressupostos de l'estat parlin d'uns ingressos per privatitzacions d'1,2 bilions de pessetes, alguns càlculs estimen que es pot superar perfectament el bilió i mig segons com vagi la conjuntura: si la borsa puja i l'economia va bé, probablement el govern espanyol treurà a la venda més empreses públiques de les previstes, per tal d'aprofitar el bon moment. Per exemple, l'estat encara manté la propietat d'un 41,9% de les accions del grup elèctric Endesa, que presideix Rodolfo Martín Villa (Fecsa, Enher, Gesa...) El govern vol liquidar la seva part

Amb la venda d'empreses públiques previstes per al 1998, el govern espanyol vol ingressar 1,2 bilions de pessetes. Però l'última paraula la tenen els possibles compradors.

d'Endesa aquesta primavera. Si se'n surt, n'obindrà un bilió de pessetes, però si el mercat no dona l'abast a tanta privatització s'ho vendrà en dues tandes, una aquest any i una altra el 99.

I és que el calendari està ja molt atapeït: a finals de febrer està prevista la venda de l'últim 29,2% d'accions del grup bancari Argentaria, que significarà uns ingressos de 245.000 milions de pessetes per a les arques de d'estat. A veure com se les empesquen per convertir el conglomerat Caixa Postal-Banc Hipotecari-Banc Exterior-Banc de Crèdit Local en un grup bancari normal, capaç de competir amb els altres i que no quedi absorbit al cap de quatre dies pel Santander o el BBV. I cal veure també si la privatització d'Argentaria afecta d'alguna manera –segur que sí– el Banc d'Alacant, filial del Banc Exterior.

Cap al juny hi ha prevista la venda del 52,4% de Tabacalera, que podria coincidir en el temps amb la venda d'Endesa. La privatització del monopoli de tabacs serà tot un xoc per a la mentalitat espanyola més genuïna, a part de significar uns ingressos de 150.000 milions per a les arques públiques. Però els últims anys Tabacalera ja ha "patit" les conseqüències de la liberalització i el pas d'empresa pública a empresa privada no li significarà un trauma. En canvi, encara està per veure com s'ho farà el govern espanyol per treure's del damunt Trasmediterrànea, una empresa que fins fa quatre dies ha generat moltes pèrdues. La venda de la naviliera que presideix Josep M. Trias de Bes significarà uns ingressos de 5.800 milions de pessetes per a l'estat.

Però el gran boom de les privatitzacions serà sens dubte la venda d'Iberia, una decisió que difícilment es pot adoptar des d'un despatx ministerial: ho decidiran les grans companyies aèries aliades d'Iberia, en el moment oportú.

La privatització dels avions d'Iberia està prevista per al 1999. Les circumstàncies del sector poden, no obstant això, obligar a avançar els plans governamentals.